

[Bilgrav-Nielsen]

en højbro. Det projekt tør jeg godt påstå aldrig bliver realiseret. I øvrigt foreskrives der en forvaltning vedrørende Statsbroen Store Bælt, en bemanning, virksomhedsledelse og styrelse, som vi jo næppe har. Mig bekendt har vi en post på finansloven, der hedder Statsbroen Store Bælt, som står opført med ca. 1 mill. kr. Det kan næppe rumme alt det, som er beskrevet med værende krav om, hvad denne virksomhed skal indeholde. Så sagen er jo den, at vi ikke har den institution. Vi har en skal, men vi har ikke noget i skallen. Alle ved, at netop det projekt, som er meget detaljeret udformet i loven, ikke bliver gennemført. Derfor synes jeg, der var god grund til, at man ophævede den.

Så vil jeg da i øvrigt gøre opmærksom på, at jeg har gjort den interessante iagttagelse, at når man slår op i Lovtidende for 1973 dér, hvor lov nr. 414 om bygning af en Storebæltbro findes, så findes der på modstående side et andet projekt, som er vedtaget samme dag. Ministeren vil måske også kalde os for maskinstormere, os, som har været med til at forhindre, at dette andet projekt blev gennemført, nemlig etablering af en lufthavn på Saltholm. Efter at ministeren har svunget sig op her i dag til utrolige højder med hensyn til faste forbindelser over snart sagt ethvert vand, kunne jeg godt tænke mig at spørge ham, om han har planer om at genoptage loven om anlæg af lufthavn på Saltholm. Det er i hvert fald interessant, at de to lovforslag blev vedtaget samme dag, nemlig den 13. juni 1973. Den ene har vi helt klart taget afsked med; jeg synes, tiden er inde til, at vi også tog afsked med den anden. Det er under alle omstændigheder ikke det forslag om en fast forbindelse, der bliver vedtaget, hvis der overhovedet bliver vedtaget nogen fast forbindelse.

Til sidst vil jeg godt stille et spørgsmål til ministeren. Vil ministeren allerede i dag klart erkende, at der er et stort flertal for at begynde sammenlægningen af færgeoverfarten på Store Bælt, og vil ministeren positivt arbejde med på, at vi nu i udvalgsarbejdet får lagt en tidsramme for, hvordan arbejdet kan sættes i gang?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hr. J. K. Hansen sluttede sit indlæg med at sige, at han var sikker på, at en investering på små 700 mill. kr. i første fase af de sammenlagte forbindelser ville kunne forrentes og afdrages, så man var færdig til år 2000.

Bortset fra, at jeg allerede tidligere på dagen har anfægtet det også efter hr. J. K. Hansens grundlæggende tanker pessimistiske syn, at det skal blive år 2000, vil jeg gerne bede hr. J. K. Hansen regne lidt nærmere på det. Jeg vil hævde, at selv hvis renten er 0 og dermed altså også rentes renter bortfalder, kan man ikke på 10–11 år afdrage 650 mill. kr. med den besparelse på maksimalt 50 mill. kr., der bliver tale om. Det kan bare ikke lade sig gøre. Men lad os se på det under udvalgsarbejdet. Jeg går ud fra, at der vil blive kulegravet, spurgt og besvaret så realistisk, som det nu er muligt med fremtidens ting, vedrørende de forskellige beregninger, og så håber jeg, at hr. J. K. Hansen, vil svinge over i sit syn på dette lovforslag.

Jeg har anledning til at takke en række ordførere. Jeg skal straks komme tilbage til flertalsspørgsmålet.

Hr. Burgdorf roste hr. Bilgrav-Nielsen for at drage nye tanker frem. Jeg udtalte mig også i min svartale meget positivt om intentionerne bag dette forslag. Jeg vil godt sige, at det er ikke nye tanker, det er et arbejde, der har stået på i mange år, og som allerede på nuværende tidspunkt er temmelig forberedt. Det er tanker, mange har haft og har arbejdet med, og man har altså ment, at for at få torpederet den faste forbindelse som en kommende mulighed, var tiden nu inde til at fremsætte forslag. Det er helt i orden og rimeligt ud fra de radikales forudsætninger, men der er ikke noget nyt i det. Det nye er kun fremsættelsestidspunktet.

Hr. Tommy Dinesen sagde, at DSB omgående må have besked på, hvordan de skal disponere. Ja, DSB hører faktisk til min ressort, og jeg vil meget gerne være hjælpsom over for DSB, og jeg tror – jeg ved det ikke – at man i DSBs ledelse og personale vil mene, at jeg ikke lægger sten i vejen og afsporer tingene for dem. Det tror jeg ikke jeg gør, men at de skulle have krav på her og nu at få at vide, hvordan de skal disponere – aldeles ikke! Jeg kan godt lide langtidspanlægning, når den bare ikke går hen og bliver et snærende bånd og en hindring for fleksibili-